

Skytteforeningerne: De danske Skytteforeninger og disses Overbestyrelse. Det er ogsaa rigtigt, som det ærede Medlem skildrede, at indtil 1903 skete Fordelingen paa den Maade, som for øvrigt ogsaa anvendes ved andre saadanne Bevillinger, at der til Ministeriet indsendtes et Forslag til Fordeling fra en repræsentativ Organisation, i dette Tilfælde altsaa Overbestyrelsen for de danske Skytteforeninger. I dette Forslag var bestemt, hvor meget hver enkelt Kreds skulde have, og i Henhold hertil blev Midlerne uddelt. I 1903, da Enevold Sørensen var Indenrigsminister, anmodede imidlertid Overbestyrelsen om Indenrigsministeriets Godkendelse af ændrede Regler for Fordelingen af det aarlige Statstilskud. Der blev da fastsat Regler dels for Præmie- og Øvelsesriflers Tildeling, dels for, hvorledes Bidraget til Ammunition skulde ydes, dels for, hvorledes Beløbet til Gymnastik skulde fordeles, kontant efter Antallet af Gymnastikere, og saa fremdeles. Der er altsaa givet visse Hovedregler, og i Henhold hertil har siden 1903 den samlede Bevilling været givet til de danske Skytteforeninger, som saa derefter har fordelt Beløbet i Henhold til de en Gang fastslaaede Regler.

Men nu opstaar der pludselig et nyt Spørgsmaal, foraarsaget ved, at en Skytteforening ikke længere er Medlem af de danske Skytteforeninger. Man kan i denne Forbindelse se bort fra, hvorledes dette er sket. Den omtalte Skytteforening er imidlertid ikke Medlem af de danske Skytteforeninger, men den virker for det Formaal, som støttes gennem Bevillingen, og har oven i Købet ganske de samme Love og Vedtægter som de danske Skytteforeninger. Hvorledes vil da denne Forening være stillet? Det forekommer mig at være lidt for let at sige, at denne Forening er ekskluderet af de danske Skytteforeninger og følgelig er udelukket fra ethvert Tilskud. Det forekommer mig, at dette Spørgsmaal maa gøres til Genstand for nogen Overvejelse. Hvis Forholdet nemlig var dette, at vedkommende Skytteforening ved selve Eksklusionen blev udelukket fra at faa Statstilskud, var det jo en overmaade stor Magt, der var lagt i de danske Skytteforeningers og Overbestyrelsens Haand, og saa maatte jo egentlig et saadant Skridt som en Eksklusion indsendes til Ministeriets

Godkendelse. Saaledes maatte Forholdet være, hvis den Betragtning, som det ærede Medlem gjorde gældende, skulde kunne være afgørende for Ministeriet. Men saaledes er Forholdet ikke. Der er kun sket dette, at Overbestyrelsen ganske kort har givet Ministeriet Meddelelse om, at det og det var sket. Denne Meddelelse har Ministeriet henlagt, og derefter har dette Spørgsmaal slet ikke været drøftet før Samraadet i Finansudvalget, idet der ikke udefra er kommet nogen Anmodning om nogen Bevilling.

Saa let som det ærede Medlem mente, Sagen var, er den, som sagt, efter min Formening ikke, og jeg vil derfor ønske, at alle Parter vil bidrage til at tilvejebringe en Ordning, der ikke forfordeler den ene eller den anden. Det vil her kun dreje sig om ganske smaa Beløb. To af Hovedbevillingerne til Skytteforeningerne var saaledes i 1914 tilsammen 80,000 Kr., men det samlede Beløb paa disse to Poster til Salling Herreds Skytteforening, som jo den Gang ikke var delt i to Foreninger, var kun 1,200 Kr. Nu er altsaa Salling Herreds Skytteforening delt i to — jeg har ikke præsent i Øjeblikket Forholdet mellem deres Størrelse —, og man vil se, at det Beløb, som kunde falde pro rata, om jeg saa maa sige, paa den ene af Skytteforeningerne — den anden vil ganske simpelt faa gennem de danske Skytteforeninger —, vil blive ganske lille; det drejer sig kun om nogle faa Hundrede Kroner. Selve Beløbets Størrelse kan altsaa ikke forskrække nogen. Men for selve Foreningen vil det betyde noget, og jeg vil da haabe, at Sagen kan rejses paa en saadan Maade, at man hverken fra den ene Side driver for stærkt paa eller fra den anden Side sætter Sagen saadan paa Spidsen, at man erklærer, at det, at denne Forening overhovedet faar et Beløb, vil være en saadan Krænkelser af de danske Skytteforeninger, at de i den Anledning maa frasige sig de 104,000 Kr., de i øvrigt har at raade over. Jeg tror, man maa tage Sagen roligt, om end ikke helt saa let, som det ærede Medlem tager den.

Klaus Berntsen: Maa jeg gøre opmærksom paa, at de danske Skytteforeninger er en Institution, der, som jeg sagde før, har bestaaet gennem mange Aar, og